

DRET A DECIDIR

Montoro confirma la via fiscal per dissuadir Mas

El ministre elogia el model autonòmic i Camacho parla també d'infraestructures

El govern espanyol farà una oferta a Mas perquè renunciï a la consulta que estarà entre el pacte fiscal i el model de finançament actual. Amb bones paraules, ahir Montoro ho va confirmar.

JOAN RUSIÑOL
DANI SÁNCHEZ UGART

BARCELONA. El ministre d'Hisenda, Cristóbal Montoro, va reconèixer ahir que la seva intenció és "enfortir i afavorir" finançament Catalunya aprofitant els canvis que el govern espanyol està estudiant introduir en la reforma tributària. Com va explicar dissabte l'ARA, aquesta és l'esclatxa en què treballa la Moncloa per avançar cap a un finançament a mida, sense necessitat de sortir del règim comú. Aquest camí del mig entre l'actual model i el pacte fiscal en la línia del concert que el 2012 van reclamar el Parlament i el Govern serviria per trencar la imatge d'immobilisme i fer efectiva una "oferta política" perquè Artur Mas i CiU desisteixin de la consulta o per crear problemes interns a la federació i dur el procés al col·lapse polític.

La reforma fiscal de la qual Rajoy se servirà, i que té com a base l'anomenat Informe Lagares, obliga a una redistribució impositiva, un fet que dona marge polític al govern espanyol per crear un paquet normatiu a la carta, que acabi aportant més recursos i poder polític a Catalunya.

Fent servir un to conciliador, Montoro va dir que el seu objectiu és ajudar de manera sincera la "recuperació" econòmica a Catalunya per aconseguir que les comunitats siguin "motor" del canvi de cicle. De fet, va tornar a fer una defensa aferissada del model descentralitzat espanyol des del punt de vista de l'eficiència, una tesi que xoca obertament amb les teories més dures que sosté la FAES, la fundació del PP que presideix José María Aznar.

En la roda de premsa per valorar les xifres del dèficit, Montoro es va mostrar disposat al diàleg i va celebrar que coincideixi, com a mínim, amb la Generalitat a l'hora d'elogiar el superàvit dels ajuntaments el 2013. El secretari d'estat d'Administracions Públiques, Antonio Betea, també es va felicitar pel ritme de reducció del dèficit de la Generalitat, i va esquivar tota polèmica.

En paral·lel, Alicia Sánchez-Camacho va ser més dura, però el seu missatge no va mostrar discrepàncies en el fons. "No es pot posar tot en perill pels deliris separatistes de CiU i ERC, de Mas i Oriol Junqueras. El diàleg que reivindica el PP és l'únic possible, el democràtic, en el marc de la llei en el qual s'estableixen escenaris possibles i fructífers", va dir ahir reblant el discurs de la vicepresidenta Soraya Sáenz de Santamaría de diumenge a Barcelona. Va indicar que Rajoy ofereix "diàleg públic i democràtic" per solucionar "els problemes reals" a través de la

Sánchez-Camacho va tornar a criticar ahir els "deliris separatistes de CiU i ERC". ACN

Límits Mas demana voluntat d'acord davant el no de Sáenz de Santamaría a la consulta

consolidació de "l'Estat autonòmic o el finançament, les infraestructures o l'ajut a les pimes".

El president Artur Mas va referir-se a la proclama de Santamaría contra el referèndum -ni d'independència ni d'una hipotètica tercera via-. Mas va dir que l'acord català amb els agents econòmics i socials "demostra que el diàleg és possible, necessari, convenient, fructífer i positiu". "Ara que hi ha tantes apel·lacions al diàleg, aquí en teniu un bon exemple", va afirmar el president de la Generalitat. "Per arribar a acords cal tenir voluntat", va concloure. —

Castells a set capitals europees pel dret a decidir

M.C.

BARCELONA. Òmnium Cultural s'ha proposat contribuir a la internacionalització del dret a decidir de Catalunya mostrant a l'estranger els castells, símbol cultural del país i Patrimoni de la Humanitat. Sota el lema *Catalans want to vote. Human Towers for democracy*, el 8 de juny una desena de colles castelleres aixecaran castells a Barcelona, París, Londres, Lisboa, Brussel·les, Ginebra i Berlín per reivindicar la consulta d'autodeterminació. "Aquesta partida no es juga a Espanya, sinó que es juga al món", va defensar ahir Quim Torra, membre de la junta nacional d'Òmnium. "No ens podem presentar de millor manera al món", considera la presidenta d'Òmnium, Muriel Casals, que va destacar el fet que els castells encarnen els "valors" que hi ha darrere del projecte del dret a decidir.

Hi participaran els Joves dels Xiquets de Valls, que aixecaran castells a Londres; la Vella dels Xiquets de Valls, a París; els Xics de Granollers, a Berlín; els de Vilafranca, a Brussel·les; els Xiquets de Reus, a Ginebra; els de Sants, a Lisboa, i els Castellers de Barcelona, els Minyons de Terrassa, els Castellers de Sabadell i els de la Sagrada Família a Barcelona. La campanya busca la complicitat europea amb la causa del dret a decidir dels catalans. Els aproximadament 400.000 euros que costarà fer possible la diada els assumiran les colles i Òmnium, si bé també aspiren a reunir 120.000 euros via micromecenatge per quadrar els números. —

La independència seria catastròfica... per a Espanya

ContraCrònica

DAVID MIRÓ
BARCELONA

"Per a Espanya seria una catàstrofe". Amb aquesta sinceritat i rotunditat es va expressar ahir l'exministre socialista Josep Borrell en un debat al Col·legi d'Economistes sobre la viabilitat econòmica d'una Catalunya independent. L'afirmació va provocar un dens silenci entre l'auditori, que fins al moment s'havia limitat a aplaudir els arguments a favor i en contra amb esportivitat anglesa. I és que per espai de dues hores el somni britànic d'una consulta acordada i un debat civilitzat es va fer realitat. I ho va ser gràcies a la Fundació Foro de Foros, que en el seu primer acte a Barcelona es va atrevir a tractar de manera

desacomplexada les conseqüències d'una eventual independència de Catalunya amb primeres espases com el mateix Borrell; l'exdirector de la Borsa de Barcelona i actual defensor del client d'Endesa, José Luis Oller Ariño; l'economista (i articulista de l'ARA) Miquel Puig, i la degana de la Facultat d'Econòmiques de la Universitat de Barcelona, Elisenda Paluzie. La plataforma Fundació Foro de Foros està presidida per Manuel Rodríguez Casanueva, que va mostrar olfacte diplomàtic en demanar als ponents que fessin el debat en català.

La discussió va ser àgil i va combinar el contrast de dades amb cops d'efecte, i va ser guanyada pels punts per Miquel Puig, que va reclamar de manera insistent sense èxit a Borrell i Oller que fessin una proposta en positiu per convèncer els catalans que s'han de quedar en una Espanya que va qualificar de "sinistra". I amb aquest objectiu va tenir com a aliat valuósíssim Ortega y Gasset, a qui va citar en dues ocasions. "Mentre la classe dirigent espanyola no sigui capaç de construir un

Josep Borrell, José Luis Oller, Elisenda Paluzie i Miquel Puig en el debat d'ahir.

ESCARLATA BLANCO

projecte per a tots els espanyols, Espanya continuarà perdent territoris", va recitar Puig amb un punt de fruïció. A Borrell se li van aixecar les celles i va contraatacar amb una mica de geopolítica: "Cuba tenia al darrere els Estats Units, i no em consta que hi hagi cap potència estrangera al darrere de Catalunya", va etzibar el seu oponent socialista.

Elisenda Paluzie i José Luis Oller es van enfrontar pel repartiment d'actius entre Catalunya i Espanya i pel volum de deute que hauria d'assumir cadascú. I aquí tots dos van ser

víctimes del que podríem anomenar paradoxa de l'espanyolitat. Aquest fenomen fa que els partidaris de la unió dibuixin una Espanya rancuniosa i fins i tot violenta en cas de secessió, mentre que els independentistes apel·len al sentit comú dels espanyols i a la seva bona voluntat per predir que no hi haurà conseqüències negatives. Qui té raó? No ho sabem, però no deixa de ser curiós que qui s'estima més Espanya és qui més tem el seu possible comportament i alerta de les represàlies que hi podria haver. No en va Oller va fer referència diverses vegades al 31 i al 36.

També Borrell va insistir que els seus mals auguris sobre una Catalunya independent ("A la valenta no ens reconeixerà ningú") no eren cap "amença" i que la resta era "wishful thinking". Puig es va mostrar convençut que la independència tindria com a efecte immediat una resposta europea que minimitzaria els costos de transició perquè tothom voldria cobrar (en euros). "Estàriem intervinguts, que és el contrari d'estar aïllats", va concloure. I l'aplaudímetre el va coronar.